

PROP DE VOSALTRES

Viure en la comunitat cristiana

Estimats diocesans:

Tota persona batejada ha de tenir un lligam vivencial amb la comunitat cristiana que l'acull. Per això us recordo alguns textos que il·luminen la importància i el fonament d'aquesta vinculació.

El Concili Vaticà II afirma: «La santa Església, per voluntat divina, està ordenada i es regeix amb una varietat meravellosa. Perquè, així com “en un sol cos tenim molts membres [...] cadascun està al servei dels altres” (Rm 12,4-5). Un de sol és, doncs, el Poble de Déu elegit: “un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme” (Ef 4,5). [...] Davant Crist i davant l'Església no existeix cap desigualtat per raó d'estirp o naixement, condició social o sexe. [...] Encara que no tothom a l'Església vagi per un mateix camí, tothom, però, és cridat a la santedat» (LG 32).

L'últim document dels bisbes de Catalunya amb motiu dels 25 anys del Concili Provincial Tarraconense deia en el punt 2.4: «La missió (de l'Església) és responsabilitat de tots i, per tant, els itineraris de l'acció eclesial han de portar el segell de la corresponsabilitat»; i en el 2.5: «En efecte, un dels punts forts de la conversió pastoral i missionera ha de ser la integració dels laics en la construcció de la comunitat cristiana...»

També les ponències i l'esperit general del Congrés de Laics, celebrat a Madrid al febrer de l'any passat, anaven en la mateixa línia d'implicar-nos a tots, pastors i fidels, en la renovació permanent de l'Església i en l'aplicació constant de la corresponsabilitat en el testimoniatge personal i en la funció que cadascú té assignada en la comunitat.

Aquest és un tema molt recurrent però fonamental en el viure de la comunitat cristiana. Tots hem de participar en les nostres parròquies, en les comunitats religioses i en els moviments apostòlics dels treballs i de les decisions que conformen la comunitat i que fan més creïble la presència de l'Església de Jesucrist en el món d'avui. Tots aportem el coneixement, les facultats i les qualitats personals en benefici dels altres; tots estem cridats a implicar-nos perquè les nostres comunitats i parròquies es presentin amables, acollidores, sense desigualtats, amb permanents maneres de fraternitat en tots

els camps; a tots ens obliga l'anunci del missatge de Jesucrist en l'àmbit familiar, professional o social. La comunitat cristiana no és una empresa d'empleats i amos, de senyors i servents, de responsables de decisions i dels ignorats per a tot.

L'Església és una família on tenim assignada una funció que ens omple d'orgull pel servei als altres i on som considerats com a responsables dels efectes de les nostres accions. La nostra forma personal de ser i les nostres actuacions repercuteixen, per a bé o per a mal, en la marxa de la comunitat.

Hem apel·lat moltes vegades al nostre Pla Diocesà de Pastoral (2020-2024) per insistir amb fermesa com volem que la nostra diòcesi de Lleida es presenti neta i transparent davant la nostra societat, caritativa i solidària, alegre i esperançada, preocupada pels problemes que atabalen els nostres germans. I això és una obra de tots i de cadascun dels batejats. Ningú no pot quedar al marge de la seva responsabilitat. És una qüestió de coherència i, alhora, és una exigència de la fe que professem i que ens ajuda a créixer i a comprometre'ns amb l'estructura comunitària. Tot depèn de la dedicació de cadascú en els diferents àmbits.

Que cadascú pensi com pot ajudar més i millor la seva parròquia, la seva diòcesi; i que ningú deixi aquesta tasca en mans d'un altre. Cal que desenvolupem la nostra missió a l'Església d'avui.

Amb la meva benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Eucaristia de final de curs i entrega d'orles de l'IREL

La parròquia de Santa Maria de Gardeny va acollir, dimarts 15 de juny, la missa de final de curs de l'IREL. Al mateix acte es va fer l'entrega d'orles dels alumnes de Batxillerat i Màster que aquest curs han acabat els seus estudis. El bisbe Salvador va presidir l'Eucaristia, acompanyat del director de l'IREL, Mn. Manel Mercadé.

El cap d'estudis de l'IREL, Josep Galceran, va felicitar els alumnes que han finalitzat els seus estudis. A més, els hi va demanar que ajudin en la difu-

síó de la tasca de l'IREL i que retornin a la diòcesi allò que han après als seus estudis.

Van rebre l'orla els alumnes de la 23a promoció de Batxillerat. Concretament, Rosa Gou, Montserrat Grau, Francesc López, Montserrat Martínez i Esmeralda Oliva. A la vegada, han finalitzat els estudis de Màster, sis alumnes de la 19a promoció: Joan Montagut, Tomàs Nievas, Marc Antoni Pagès, Dolors Queralt, Isabel Redondo i Montserrat Sánchez.

CERCA DE VOSOTROS

Vivir en la comunidad cristiana

Queridos diocesanos:

Para responder a esta vivencia que todo bautizado debe tener con la comunidad cristiana que le acoge recuerdo algunos textos que iluminan la importancia y el fundamento de la vinculación.

El Concilio Vaticano II afirma: «La Iglesia santa, por voluntad divina, está ordenada y se rige con admirable variedad. Pues a la manera que “en un solo cuerpo tenemos muchos miembros... cada uno está al servicio de los otros” (Rom 12,4-5). El pueblo elegido de Dios es uno: “Un Señor, una fe, un bautismo” (Ef 4,5). Ante Cristo y ante la Iglesia no existe desigualdad alguna en razón de estirpe o nacimiento, condición social o sexo... Aunque no todos en la Iglesia marchan por el mismo camino, sin embargo, todos están llamados a la santidad» (LG 32).

El último documento de los obispos de Cataluña con motivo de los 25 años del Concilio Provincial Tarracense decía en el número 2.4: «La misión (de la Iglesia) es responsabilidad de todos y, por tanto, los itinerarios de la acción eclesial deben llevar el sello de la corresponsabilidad» y en el número 2.5: «En efecto, uno de los puntos fuertes de la conversión pastoral y misionera tiene que ser la integración de los laicos en la construcción de la comunidad cristiana...»

Las ponencias y el sentir general del Congreso de Laicos, celebrado en Madrid en febrero del año pasado, indicaban las mismas intenciones de implicarnos todos, pastores y fieles, en la renovación permanente de la Iglesia y en la aplicación constante de la corresponsabilidad en el testimonio personal y en la función que cada uno tiene asignada en la comunidad.

Es un tema muy recurrente pero fundamental en el discernir de la comunidad cristiana.

Todos debemos participar en nuestras parroquias, en las comunidades religiosas y en los movimientos apostólicos de los trabajos y de las decisiones que conforman la comunidad y que hacen más creíble la presencia de la Iglesia de Jesucristo en el mundo de hoy. Todos aportamos el conocimiento, las facultades y las cualidades personales para beneficio de los demás; todos estamos llamados a que nuestras propias comunidades y parroquias se presenten amables, acogedoras, sin desigualdades, con permanentes modos de fraternidad en todos los campos; a todos nos obliga el anuncio del mensaje de Jesucristo en el ámbito familiar, profesional o social.

La comunidad cristiana no es una empresa de empleados y empleadores, de amos y siervos, de responsables de decisiones y de los ignorados para todo. La Iglesia es una familia donde tenemos asignada una función que nos llena de orgullo por el servicio a los demás y donde somos considerados como responsables de los efectos de nuestras acciones. Nuestra forma personal de ser y nuestras propias actuaciones repercuten, para bien o para mal, en la marcha de la comunidad.

Hemos recurrido muchas veces a nuestro Plan Diocesano de Pastoral (2020-2024) para insistir machaconamente cómo queremos que nuestra diócesis de Lleida se presente limpia y transparente ante nuestra sociedad, caritativa y solidaria, alegre y esperanzada, preocupada por los problemas que agobian a nuestros hermanos. Y eso es una obra de todos y cada uno de los bautizados. Nadie puede permanecer al margen de su responsabilidad. Es una cuestión de coherencia. También es una exigencia de la fe que profesamos y que nos ayuda a crecer y a comprometernos con la estructura comunitaria. Depende de la dedicación de cada uno en los distintos ámbitos pastorales.

Que cada uno piense cómo puede ayudar más y mejor a su parroquia, a su diócesis; que nadie deje este asunto en manos de otro. Desarrollemos nuestra misión en la Iglesia de hoy.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

L'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes recupera el Concurs de Fanalets però suspèn la Romeria

L'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes ha fet pública la convocatòria del LXXIX Concurs dels Fanalets de Sant Jaume, suspesa l'any passat per la pandèmia. Tot i això, no passarà el mateix amb

la Romeria dels Fanalets que havia de celebrar-se el vespre del 24 de juliol, vigília de la festa de l'apòstol i que en principi i si no varia la normativa per la pandèmia, manté la seva suspensió també per enguany.

La convocatòria s'ha fet efectiva mitjançant la publicació de les Bases del Concurs en la web de l'entitat (pessebristeslleida.com). Així, el fanalets hauran de ser presentats a la Capella del Peu del Romeu (carrer Cavallers n. 2, cantonada carrer Major) seu de l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes, el divendres 16 de juliol, de 6 a 8 de la tarda. En aquesta capella quedaran exposats al públic fins al divendres 23 de juliol.

L'acte de lliurament de premis tindrà lloc el divendres 23 de juliol, a les 7 de la tarda, a la sala d'actes de la Regidoria de Cultura-Casa dels Gegants.

Final de curs de la Delegació de Pastoral de Joves

La parròquia de la Mare de Déu de Montserrat ha acollit aquest cap de setmana la trobada final de la Delegació de Pastoral de Joves (DPJ) del Bisbat de Lleida. A la trobada s'ha revisat el calendari del curs vinent. A més, s'ha donat les gràcies

a Josep Maria Serrano i Miquel Gràcia per aquests anys de col·laboració amb la DPJ.

Per a l'any vinent, la Delegació de Pastoral de Joves ha preparat noves edicions del Cinefòrum, Impliquem-nos i la Vetlla de Nadal.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

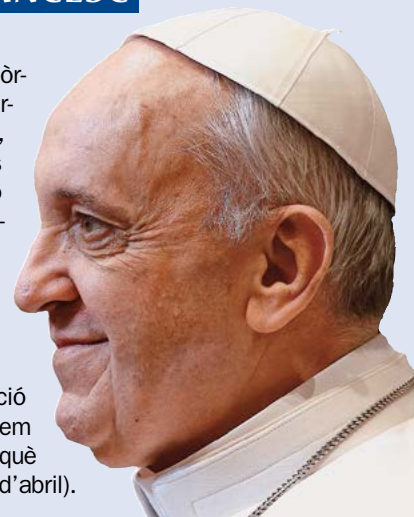

@Pontifex: «El Senyor ens crida a col·laborar en la construcció de la història, convertint-nos, al costat d'Ell, en pacificadors i testimonis d'esperança en un futur de salvació i de resurrecció» (9 d'abril).

@Pontifex: «El Senyor no vol que pensem continuament en les nostres caigudes, sinó que el mirem a Ell, que en les nostres caigudes veu a fills als quals aixecar i en les nostres misèries veu a fills als quals estimar amb misericòrdia» (10 d'abril).

@Pontifex: «La misericòrdia es fa concreta, es torna proximitat, servei, atenció a les persones en dificultat. Tant de bo us senti sempre tocats per la misericòrdia per a ser vosaltres misericordiosos» (11 d'abril).

@Pontifex: «La respiració de la fe és l'oració: creixem en la fe en la mesura en què aprenem a pregar» (14 d'abril).

Segona fase de les obres de restauració de la coberta de l'església d'Almacelles

La parròquia d'Almacelles ha reprès, en una segona fase, les obres de restauració de la coberta de l'església. Aquesta actuació té prevista la seva finalització el 16 de juliol i consisteix en el repicament de totes les voltes interiors, que posteriorment seran revocades amb morter de calç i, finalment, s'aplicaran tres capes de pintura al silicat.

A causa de les filtracions d'aigua, el material ceràmic de les voltes estava molt deteriorat, es va inspeccionar amb l'ajut d'una plataforma elevadora arran d'alguns desprendiments de guix que vam observar. El primer era assegurar la coberta exterior (actuació que acabarem el febrer del 2020). Un cop eliminades les filtracions d'aigua, vam veure arribat el moment de restaurar les voltes interiors per assegurar-ne la conservació i evitar el perill de desprendiments de material.

Les obres no se simultanejaran amb el culte públic. Mentre durin les obres, l'Ajuntament d'Almacelles ha cedit gratuïtament la capella del cementiri a l'efecte de la celebració de les misses de funeral.

El cost de l'actuació ha estat presupostat en 32.732,59 €. El Bisbat de Lleida fa una aportació de 10.000 €. La resta es cobrirà amb l'apadrinament de la majoria dels vilatans.

Confirmacions a la parròquia de Montserrat de Lleida

Di nou joves de la parròquia de Montserrat de Lleida van rebre el sagrament de la Confirmació, el diumenge 13 de juny, de mans del bisbe de Lleida, Salvador Giménez.

Després d'una preparació als darrers mesos, els confirmants van participar amb joia del sagrament de la Confirmació. A l'homília, el bisbe Salvador va animar els joves a seguir el Crist. La cerimònia va tindre lloc, respectant totes les mesures sanitàries establertes, a la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat.

REFLEXIONS

Agenollat davant el Senyor

Parlant sobre la pregària amb un mossèn jove, i a partir d'un suggeriment sobre la conveniència de fer-la de genolls en determinades circumstàncies i moments, m'explicà com el va motivar, en aquest sentit, la pregària de genolls del seu avi, ja d'edat avançada. M'explicà que, sent ell encara infant, va entrar a la cambra de l'avi i el va trobar fent pregària agenollat. Va repetir en altres ocasions aquesta visita a la cambra de l'avi i diverses vegades el va trobar pregant agenollat. El va impressionar, el va fer reflexionar i l'ha imitat en moltes ocasions. Sempre ha tingut present aquest record d'infantesa, que esdevingué, per sempre més, referent per a la pregària personal.

En el normal creixement en la fe, la vivència espiritual necessita de referències, experiències significatives d'altres persones que ajudin a constituir el propi bagatge espiritual, que ajudin a configurar una experiència personal de presència de Déu en el dia a dia i de possibilitat de comunicació amb Ell, quan passa i torna a passar per la nostra vida i quan ve a nosaltres i ens estima perquè és Amor. Les mediacions personals són moltes, diverses i significatives. El testimoni de la pregària de genolls n'és una carregada de sentit que ens fa reconèixer la grandesa de Déu i la nostra petitesa. Sentir-nos les seves criatures, experimentar la seva proximitat, el seu amor i la seva misericòrdia. «Perquè en el nom de Jesús tothom s'agenolli al cel, a la terra i sota la terra, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare» (Fl 2,10-11).

El cos pot expressar-se i parlar, esdevenir sagrament de l'ànima davant el Senyor amb les diverses expressions que pot adoptar: obrir-se a Déu amb la posició de les mans, expressant petició, lloança, agraïment; fer-ho assegut en una posició de recolliment; agenollat per expressar petició de perdó, de reconeixement de la grandesa divina... El cos també pot ajudar-nos a viure la proximitat de Déu Pare. «A l'hora de l'ofrena del capvespre vaig sortir del meu estat d'abatiment [...] vaig caure de genolls i, amb les mans alçades cap al Senyor, el meu Déu, vaig dir: "Déu meu, estic tan avergonyit i humiliat que no goso aixecar la mirada cap a tu"» (Esd 9,5-6). Donem-ne testimoni que pugui esdevenir experiència!

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

12. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Ex 1,8-14.22 / Sl 123 / Mt 10,34-11,1]. Sant Joan Gualbert, abat; sant Abundi, prev. i mr. a Còrdova (854); sant Ignasi Delgado, bisbe i mr.; sant Josep Fernández, prev. i mr.

13. ■ Dimarts [Ex 2,1-15a / Sl 68 / Mt 11,20-24]. Sant Enric (†1024), emperador germànic; sant Eusebi de Cartago, bisbe; santa Teresa de Jesús dels Andes, vg. carmelitana xilena; santa Sara, vg.

14. ■ Dimecres [Ex 3,1-6.9-12 / Sl 102 / Mt 11,25-27]. Sant Camil de Lel·lis (1550-1614), prev. fund. Servents dels Malalts a Roma (MI, 1582), patró dels malalts i els infermers; sant Francesc Solano, prev. franciscà, de Montilla, missioner al Perú; santa Adela, viuda; beat Gaspar Bono, prev. mïnim de València.

15. □ Dijous [Ex 3,13-20 / Sl 104 / Mt 11,28-30]. Sant Bonaventura (1218-1274), bisbe d'Albano i doc-

tor de l'Església, cardenal (franciscà); sant Antíoc, metge màrtir; sant Pompili-Maria Pirrotti, prevere escolapi.

16. □ Divendres [Ex 11,10-12.14 / Sl 115 / Mt 12,1-8]. Mare de Déu del Carme o del Carmel (s. XIII), patrona de la gent del mar; santa Magdalena Albrici de Como, vg. agustina.

17. ■ Dissabte [Ex 12,37-42 / Sl 135 / Mt 12,14-21]. Sant Aleix, pelegrí; santes Justa i Rufina, vgs. i mrs.;

santa Marcel·lina, vg., germana de sant Ambrós; sant Lleó IV, papa (847-855); beates Annetta Pelràs, Teresa de Sant Agustí i companyes, vgs. carmelitanes i mrs.

18. ■ Diumenge vinent, XVI de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Jr 23,1-6 / Sl 22 / Ef 2,13-18 / Mc 6,30-34]. Sant Frederic, bisbe d'Utrecht i màrtir; santa Marina, verge i màrtir; santa Simforosa i els seus set fills, màrtirs.

Diumenge XV de durant l'any (B)

COMENTARI

«Per amor ens destinà a ser fills seus»

Al'evangeli veiem el que en podríem dir «les pràctiques» dels apòstols; Jesús ja els envia a predicar, però només de forma provisional: *Cridà els dotze i començà d'enviar-los de dos en dos. Quin era el seu missatge? Els dotze se'n van anar i predicaven a la gent que es convertissin.* I diu a més el text *treien molts dimonis i ungien amb oli molts malalts, que es posaven bons.* Havien de predicar el Regne de Déu amb paraules i amb fets. Però aquest Regne demana conversió, canvi de vida. L'estil de Jesús (i per tant el dels seus deixebles) ha de ser de molta austeritat, de senzillesa, de pobresa: *Els recomanà que no prenguessin res per al camí: ni pa, ni sarró, ni diners, ni un altre vestit...* Però hi podria haver una trampa: buscar les millors cases o els llocs on siguin més ben tractats. Doncs Jesús ja preveu això: *A la primera casa on un allotgeu, quedeu-vos-hi.* No es tracta de buscar, amb l'excusa de predicar l'evangeli, les comoditats més grans. Ara bé, no tothom acceptarà la predicació, la conversió. Per això ja els adverteix Jesús: *Si en un lloc no us volen rebre ni escoltar...* Sempre és possible negar-se a acollir la Bona Nova de l'amor de Déu; és el risc de la nostra llibertat.

Això ho va experimentar Amós. Li diuen: *Vident, ves-te'n d'aquí. Fuig al país de Judà. Menja-hi el teu pa i fes-hi de profeta, però aquí, a Bet-El, guarda't de tornar-hi a fer de profeta.* Els del regne del nord no el volen escoltar, que marxi, que els deixi tranquils. Però Amós és un enviat per Déu: *el Senyor m'ha pres de darrera els ramats i m'ha dit: Ves a profetitzar a Israel, el meu poble.* Era un senzill pastor, però és obedient a la veu del Senyor que l'envia «al seu poble» perquè l'estima. Aquest amor el veiem en el magnífic text de sant Pau: *... ens elegí en ell abans de crear el món perquè fóssim sants... Per amor ens destinà a ser fills seus... Les nostres culpes han estat perdonades...* L'amor de Déu és extraordinari però cal acollir-lo, cal acceptar-lo, cal viure com a fills, cal ser sants, estimant.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura de la profecia d'Amós (Am 7,12-15)

En aquells dies, Amasies, sacerdot de Bet-El, digué a Amós: «Vident, ves-te'n d'aquí. Fuig al país de Judà. Menja-hi el teu pa i fes-hi de profeta, però aquí, a Bet-El, guarda't de tornar-hi a fer de profeta, que això és un santuari del rei, un temple de l'estat.» Amós li respongué: «Jo no soc profeta, ni he estat mai de cap comunitat de profetes. Jo soc pastor i sé fer madurar el fruit dels sicòmors, però el mateix Senyor m'ha pres de darrera els ramats i m'ha dit: «Ves a profetitzar a Israel, el meu poble»».

► Salm responsorial (84)

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor, i doneu-nos la vostra salvació.*

Jo escolto què diu el Senyor: / Déu anuncia la pau al seu poble. / El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, / i la seva glòria habitarà al nostre país. R.

La fidelitat i l'amor es trobaran, / s'abraçaran la bondat i la pau; / la fidelitat germinarà de la terra, / i la bondat mirarà des del cel. R.

El Senyor donarà la pluja, / i la nostra terra donarà el seu fruit. / La bondat anirà al seu davant, / i la pau li seguirà les petjades. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,3-14) (Versió abreujada)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel. Ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irrepressibles als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dona lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat. En ell hem estat rescatats amb el preu de la seva sang. Les nostres culpes han estat perdonades. La riquesa dels favors de Déu s'ha desbordat en nosaltres. Ell ens ha concedit tota aquesta saviesa i penetració que tenim. Ens ha fet conèixer el secret de la decisió benèvola que havia pres en ell mateix, per executar-la quan els temps fossin madurs: ha volgut unir en el Crist tot el món, tant el del cel com el de la terra.

► Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 6,7-13)

En aquell temps, Jesús cridà els dotze i començà d'enviar-los de dos en dos. Els donà poder sobre els esperits malignes i els recomanà que, fora del bastó, no prenguessin res per al camí: ni pa, ni sarró, ni diners, ni un altre vestit, i només les sandàlies per calçat. I els deia: «A la primera casa on us allotgeu, quedeu-vos-hi fins que marxeu d'aquell lloc. Si en un lloc no us volen rebre ni escoltar, a l'hora de sortir-ne, espelseu-vos la terra de sota els peus, com una acusació contra ells.»

Els dotze se'n van anar i predicaven a la gent que es convertissin. Treien molts dimonis i ungien amb oli molts malalts, que es posaven bons.

► Lectura de la profecia de Amós (Am 7,12-15)

En aquellos días, Amasías, sacerdote de Betel, dijo a Amós:

«Vidente: vete, huye al territorio de Judá. Allí podrás ganarte el pan, y allí profetizarás. Pero en Betel no vuelvas a profetizar, porque es el santuario del rey y la casa del reino».

Pero Amós respondió a Amasías: «Yo no soy profeta ni hijo de profeta. Yo era un pastor y un cultivador de sicomoros. Pero el Señor me arrancó de mi rebaño y me dijo: «Ve, profetiza a mi pueblo Israel»».

► Salmo responsorial (84)

R. *Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación.*

Voy a escuchar lo que dice el Señor: / «Dios anuncia la paz / a su pueblo y a sus amigos». / La salvación está cerca de los que lo temen, / y la gloria habitará en nuestra tierra. R.

La misericordia y la fidelidad se encuentran, / la justicia y la paz se besan; / la fidelidad brota de la tierra, / y la justicia mira desde el cielo. R.

El Señor nos dará la lluvia, / y nuestra tierra dará su fruto. / La justicia marchará ante él, / y sus pasos señalarán el camino. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,3-14) (Versión abreviada)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en Cristo con toda clase de bendiciones espirituales en los cielos. Él nos eligió en Cristo antes de la fundación del mundo para que fuésemos santos e intachables ante él por el amor. Él nos ha destinado por medio de Jesucristo, según el beneplácito de su voluntad, a ser sus hijos, para alabanza de la gloria de su gracia, que tan generosamente nos ha concedido en el Amado. En él, por su sangre, tenemos la redención, el perdón de los pecados, conforme a la riqueza de la gracia que en su sabiduría y prudencia ha derrochado sobre nosotros, dándonos a conocer el misterio de su voluntad: el plan que había proyectado realizar por Cristo, en la plenitud de los tiempos: recapitular en Cristo todas las cosas del cielo y de la tierra.

► Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 6,7-13)

En aquel tiempo, Jesús llamó a los Doce y los fue enviando de dos en dos, dándoles autoridad sobre los espíritus inmundos.

Les encargó que llevaran para el camino un bastón y nada más, pero ni pan, ni alforja, ni dinero suelto en la faja; que llevaran sandalias, pero no una túnica de repuesto. Y decía: «Quedaos en la casa donde entréis, hasta que os vayáis de aquel sitio. Y si un lugar no os recibe ni os escucha, al marcharos sacudíos el polvo de los pies, en testimonio contra ellos.»

Ellos salieron a predicar la conversión, echaban muchos demonios, ungiendo con aceite a muchos enfermos y los curaban.